

Lieta C-242/23**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2023. gada 18. aprīlis

Iesniedzējtiesa:*Consiglio di Stato* (Itālija)**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2023. gada 11. aprīlis

Apelācijas sūdzības iesniedzējs:*Tecno*37***Atbildētājas apelācijas instancē:***Ministero dello Sviluppo Economico**Camera di Commercio Industria Artigianato e Agricoltura di
Bologna***Pamatlietas priekšmets**

Apelācijas sūdzība, ko uzņēmums – kas bija prasītājs pirmajā instancē – iesniedzis par *Tribunale Amministrativo Regionale (TAR) per l'Emilia Romagna* (Emīlijas–Romanjas Reģionālā administratīvā tiesa, Itālija) spriedumu, ar ko tā bija noraidījusi uzņēmuma prasību atcelt virkni administratīvu lēmumu, ar kuriem, pamatojoties uz Itālijā spēkā esošajiem tiesību aktiem, tam bija aizliegts turpināt sniegt nekustamā īpašuma darījumu starpniecības pakalpojumus šīs darbības nesavietojamības ar daudzdzīvokļu dzīvojamo māju pārvaldnieka darbību, ko arī veica šis uzņēmums, dēļ.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Likuma 39/1989 5. panta 3. punkta, kurā ir paredzēta nekustamo īpašumu darījumu starpniecības pakalpojumu sniegšanas un daudzdzīvokļu dzīvojamo māju pārvaldnieka darbības nesavietojamība, saderības ar LESD 49. pantu,

Direktīvas 2005/36/EK 59. panta 3. punktu, Direktīvas 2006/123/EK 4. panta 8. punktu un 25. panta 1. punktu izvērtējums.

It īpaši, pamatojoties uz LESD 267. pantu, iesniedzējtiesa jautā: i) vai Savienības tiesībām atbilst valsts tiesiskais regulējums – pamatlietas priekšmets –, pašreiz spēkā esošajā redakcijā, pamatojoties uz kuru, nekustamā īpašuma darījumu starpniecības pakalpojumu sniegšanas un daudzdzīvokļu māju pārvaldnieka darbības nesavietojamība ir jāsaprot kā tāda, kas ir attiecināta uz un ierobežota ar uzņēmējdarbību; ii) vai Direktīvas 2005/36/EK 59. pantam, Direktīvas 2006/123/EK 25. panta 1. punktam un vispārīgāk LESD 49. pantam ir pretrunā tāds tiesiskais regulējums kā Likuma 39/1989 5. panta 3. punkts, kurā preventīvi un vispārēji noteikta nekustamā īpašuma darījumu starpniecības pakalpojumu sniegšanas un daudzdzīvokļu māju pārvaldnieka darbības nesavietojamība, tam neesot pamatotam ar sevišķi svarīgu iemeslu saistībā ar sabiedrības interesēm un nepierādot šādas vispārējas nesavietojamības samērīgumu attiecībā pret izvirzīto mērķi; iii) vai nekustamā īpašuma darījumu starpnieks var tomēr veikt arī daudzdzīvokļu mājas pārvaldnieka darbību, izņemot gadījumus, kad šāda darbība attiecas uz viņa pārvaldīto ēku, ņemot vērā, ka šādā gadījumā rastos interešu konflikts?

Prejudiciālie jautājumi

A) Vai Likuma 39/1989 5. panta 3. punkts, kā tas ir pārformulēts pēc pārkāpuma procedūras Nr. 2018/2175, šobrīd ir atzīstams par pilnībā atbilstošu [Savienības] tiesībām, it īpaši ņemot vērā pašas pārkāpuma procedūras izbeigšanu?

B) Vai Direktīvas 2005/36/EK (kas grozīta ar Direktīvu 2013/55/[ES]) 59. panta 3. punkta, kā arī Direktīvas 2006/123/EK 25. panta 1. punkta un vispārīgāk LESD 49. panta principiem un mērķiem ir pretrunā tāds tiesiskais regulējums kā Itālijas tiesiskais regulējums, kas ietverts Likuma 39/1989 5. panta 3. punktā, kurā preventīvi un vispārēji paredzēta nekustamā īpašuma darījumu starpniecības pakalpojumu sniegšanas un daudzdzīvokļu dzīvojamo māju pārvaldnieka darbības nesavietojamība, pamatojoties vienkārši uz abu darbību apvienotu veikšanu un tātad bez nepieciešamības *Camere di Commercio* [tirdzniecības palātām] veikt jebkādu *a posteriori* pārbaudi par sniegto starpniecības pakalpojumu konkrēto priekšmetu, un nepamatojot to ar konkrēti identificētu un pierādītu “sevišķi svarīgu iemeslu saistībā ar sabiedrības interesēm” vai katrā ziņā nepierādot paredzētās vispārējās nesavietojamības samērīgumu attiecībā pret izvirzīto mērķi?

C) Vai nekustamā īpašuma darījumu starpnieks tomēr var veikt arī daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas pārvaldnieka darbību, ja vien viņš nemēģina pārdot/nopirkt paša pārvaldāmo ēku, jo šādā gadījumā acīmredzami rastos interešu konflikts?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

LESD: 49. pants.

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu: 59. panta 3. punkts.

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū: 25. panta 1. punkts; 4. panta 8. punkts.

Komisijas Paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par profesionālo pakalpojumu regulējuma reformu ieteikumiem [Brisele, 10.1.2017. COM(2016) 820 final; {SWD(2016) 436 final}]

Eiropas Savienības Tiesas judikatūra

Tiesas spriedumi: 2020. gada 27. februāris, Komisija/Beļģija, [C-384/18,] EU:C:2020:124, 48., 52., 55. un 57. punkts; 2019. gada 4. jūlijs, Komisija/Vācija, C-377/17, EU:C:2019:562, 74. punkts; 2016. gada 28. janvāris, Komisija/Portugāle, C-398/14, EU:C:2016:61, 48. punkts; 2018. gada 24. janvāris, Komisija/Itālija, C-433/15, EU:C:2018:31, 44. punkts.

Atbilstošās valsts tiesību normas

Likums 39/1989: 5. panta 3. punkts.

Tiesību normas sākotnējais formulējums:

“3. Nekustamo īpašumu darījumu starpniecības pakalpojumu sniegšana ir nesavietojama:

a) ar darbu jebkurā publiskā vai privātā struktūrā, izņemot nodarbinātību uzņēmumos vai sabiedrībās, kuru darbības priekšmets ir nekustamo īpašumu darījumu starpniecības pakalpojumu sniegšana;

b) ar reģistrāciju citās profesionālajās apvienībās, palātās, sarakstos vai reģistros u.tml.;

c) ar paša veiktu tirdzniecību saistībā ar to nekustamo īpašumu darījumu starpniecības pakalpojumu veidu, kuru persona grasās sniegt.

Formulējums pēc reformas, kas ieviesta pēc Eiropas Komisijas pret Itāliju 2018. gada 19. jūlijā uzsāktas pārkāpuma procedūras (2018/2175), ar legge 37/2019, Disposizioni per l'adempimento degli obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia all'Unione europea – Legge europea 2018 (2019. gada Likums Nr. 37 Noteikumi par to Itālijas pienākumu izpildi, kas izriet no dalības Eiropas Savienībā – Eiropas likums 2018.):

2. pants. Noteikumi starpniecības darījumu pakalpojumu sniedzēja profesijas jomā:

“3. Starpniecības pakalpojumu sniegšana ir nesavietojama ar tās nozares preču, attiecībā uz kuru tiek sniegti starpniecības pakalpojumi, ražošanas, pārdošanas, pārstāvības vai veicināšanas uzņēmējdarbības veikšanu, kā arī ar darbību, kas tiek veikta publiskas vai privātas struktūras darbinieka statusā vai banku, finanšu vai apdrošināšanas iestādes, izņemot nekustamā īpašuma darījumu starpniecības iestāžu, darbinieka statusā, vai strādājot ar to pašu preču nozari, attiecībā uz kuru tiek sniegti starpniecības pakalpojumi, saistītās intelektuālajās profesijās, un katrā ziņā interešu konflikta situācijās.”

Formulējums pēc turpmākas reformas, kas ieviesta pēc tās pašas pārkāpuma procedūras ar legge 238/2021, Disposizioni per l'adempimento degli obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia all'Unione europea – Legge europea 2019-2020 (2021. gada Likums Nr. 238 Noteikumi par to Itālijas pienākumu izpildi, kas izriet no dalības Eiropas Savienībā – Eiropas likums 2019.–2020.):

4. pants. Noteikumi sadarbības ar profesionālo kvalifikāciju atziņas atbalsta centriem jomā:

“3. Starpniecības pakalpojumu sniegšana ir nesavietojama ar tās nozares preču, attiecībā uz kuru tiek sniegti starpniecības pakalpojumi, ražošanas, pārdošanas, pārstāvības vai veicināšanas uzņēmējdarbības veikšanu un ar šāda uzņēmēja darbinieka statusu, kā arī ar publiskas struktūras darbinieka statusā veiktu darbību vai uzņēmumu, kas sniedz 2010. gada 26. marta Leģislatīvā dekrēta Nr. 59 4. pantā minētos finanšu pakalpojumus, līdzstrādnieka statusā veiktu darbību, vai strādājot ar to pašu preču nozari, attiecībā uz kuru tiek sniegti starpniecības pakalpojumi, saistītās intelektuālajās profesijās, un katrā ziņā interešu konflikta situācijās.”

Pašlaik spēkā esošais tiesību normas teksts ir tas, kas noformulēts pēc Likuma 118/2022, ar ko tika pievienots 3.bis punkts, pieņemšanas:

“3. Starpniecības pakalpojumu sniegšana ir nesavietojama ar tās nozares preču, attiecībā uz kuru tiek sniegti starpniecības pakalpojumi, ražošanas, pārdošanas, pārstāvības vai veicināšanas uzņēmējdarbības veikšanu un ar šāda uzņēmēja darbinieka statusu, kā arī ar publiskas struktūras darbinieka statusā veiktu darbību vai uzņēmumu, kas sniedz 2010. gada 26. marta Leģislatīvā dekrēta Nr. 59 4. pantā minētos finanšu pakalpojumus, līdzstrādnieka statusā veiktu darbību, vai strādājot ar to pašu preču nozari, attiecībā uz kuru tiek sniegti starpniecības pakalpojumi, saistītās intelektuālajās profesijās, un katrā ziņā interešu konflikta situācijās.

3.bis. Atkāpjoties no 3. punktā noteiktā, nekustamā īpašuma darījumu starpniecības pakalpojumu sniegšana ir savietojama ar darbību uzņēmumu, kas īsteno kredīta starpniecības darbību – ko regulē *testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia, di cui al decreto legislativo 1° settembre 1993, n. 385* (1993. gada 1. septembra Leģislatīvais dekrēts Nr. 385 Par banku un kredītiestāžu jomā pieņemto likumu vienoto tekstu) 128.sexies pants – darbinieka vai

līdzstrādnieka statusā. Kredīta starpniecības pakalpojumu sniegšana paliek pakļauta attiecīgajam nozares regulējumam un attiecīgajām kontrolēm.”

Īss pamatlīstas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Pēc brīdinājuma ziņas saņemšanas 2020. gada 17. martā *Direttore della Divisione Generale per la concorrenza del MISE* (Ekonomikas attīstības ministrija; Konkurences ģenerāldirektorāta direktors) aicināja Boloņas *CCIAA (Camera di commercio, industria, artigianato e agricoltura* [Tirdzniecības, rūpniecības, amatniecības un lauksaimniecības palātu]) rīkoties uzņēmuma prasītāja *Tecno*37* iespējamās [darbību] nesavietojamības un/vai interešu konflikta situācijā tā iemesla dēļ, ka bija apvienotas nekustamā īpašuma darījumu starpniecības pakalpojumu sniegšana un dzīvojamās mājas pārvaldnieka darbība. Kompetentā iestāde sāka pārbaudi saskaņā ar Likuma 39/1989, kas atjaunināts ar Likumu 37/2019, 5. panta 3. punktu. Uzņēmumam *Tecno*37* tika konkrēti lūgts precizēt, vai veiktajai nekustamā īpašuma pārvaldnieka darbībai ir vai nav uzņēmējdarbības raksturs.
- 2 No attiecīgajiem administratīvajiem aktiem izrietēja, ka *Tecno*37* pārvalda 39 daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas un ka gūtie ieņēmumi krietni pārsniedz no starpniecības pakalpojumu sniegšanas gūtos ieņēmumus. Tika konstatēta divu nodarbošanos vienlaicīga veikšana un nesavietojamības situācijas pastāvēšana saskaņā ar Likuma 39/1989 tā pašreiz spēkā esošajā redakcijā 5. panta 3. punktu. Īstenotā pārvaldnieka darbība izrādījās profesionāla līmeņa, nevis gadījuma rakstura darbība, proti, tipiska uzņēmējdarbība (ņemot vērā ekonomiskuma un organizācijas, kā arī kontinuitātes prasības), jo darbojās individuāla firma ar trīs darbiniekiem un vēl vienu vienību. Šajos apstākļos *CCIAA* iekļāva daudzdzīvokļu māju pārvaldnieka individuālo uzņēmumu *REA* (ekonomiskajā administratīvajā reģistrā) un aizliedza turpināt sniegt nekustamā īpašuma darījumu starpniecības pakalpojumus, ierakstot piezīmi par darbības izbeigšanu *REA* reģistrā.
- 3 *Tecno*37* apstrīdēja minētos pasākumus *TAR*, kas ar spriedumu Nr. 7/2022 prasību noraidīja.
- 4 It īpaši minētā tiesa uzskatīja, ka: i) no konstatējumiem, kas veikti ar Ieņēmumu dienesta starpniecību, izrietēja, ka pārvaldnieka darbību *Tecno*37* veica uzņēmējdarbības formā, un gūtie ieņēmumi bija krietni lielāki par tiem, kas gūti, sniedzot nekustamā īpašuma darījumu starpniecības pakalpojumus; ii) Likuma 39/1989 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ir jāizvairās no faktiska interešu konflikta, katrā atsevišķā gadījumā pārbaudot iesaistītās situācijas, jo nav pieņemama abstraktu un absolūtu nesavietojamību identificēšana; iii) šajā aspektā *CCIAA* darbība pārbaudes procedūrā ir pareiza, un izdarītie secinājumi šķiet pārlicinoši. Nesavietojamību izraisa galvenokārt ieņēmumu apjoms no daudzdzīvokļu mājas pārvaldnieka darbības, ko veic kā prevalējošo darbību un uzņēmējdarbības formā, izmantojot tam speciāli paredzētu struktūru un cilvēkresursus. Tāpēc pastāv risks, ka pārvaldītajām nekustamā īpašuma vienībām

tiek nepienācīgi dota priekšroka salīdzinājumā ar citām pieejamajām vienībām, kā rezultātā tiek pārkāptas starpniekam – kura uzdevums ir veicināt darījuma noslēgšanu – noteiktās objektivitātes un neitralitātes prasības. Lielais ēku – no kurām katru veido daudzi dzīvokļi – skaits, kuros prasītājs ir pārvaldnieks, ja vienlaikus tiek īstenota starpniecības darbība, var likt šķēršļus mierīgai un objektīvai pienācīgu priekšlikumu atlasei klientu labā[.]

- 5 Par *TAR* spriedumu *Tecno*37* iesniedza apelācijas sūdzību *Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija), iesniedzējtiesā.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 6 Pirmajā instancē celtās prasības atbalstam tika formulēti, it īpaši un ciktāl tam ir nozīme šajā instancē, šādi pamati:

Costituzione [Itālijas Konstitūcijas] 3., 41., 97. un 117. panta, Likuma 39/1989 5. panta 3. punkta, Likuma 241/1990 1., 3., 6. panta, LESD 4. panta 3. punkta un 47. panta pārkāpums, diskriminācijas aizlieguma principa, samērīguma principa un piekļuves profesijām un pakalpojumiem prasību atbilstības principa, kas izriet no Direktīvas 2005/36 un Direktīvas 2006/123, pārkāpums, pilnvaru pārsniegšana pierādījumu nesavākšanas dēļ un dēļ pamatojuma neesamības attiecībā uz apgalvoto interešu konfliktu, kas iekļautu sevišķi svarīgu iemeslu saistībā ar sabiedrības interesēm, un samērīguma trūkums.

- 7 It īpaši, prasītāja ieskatā, Likuma 39/1989 5. panta 3. punkts esot ticis interpretēts tādējādi, ka ir noteikta abstrakta un absolūta nesavietojamība starp abām darbībām, kas ir pretrunā pareizai un Savienības tiesību principiem atbilstīgai pieejai, atbilstoši kurai katrā atsevišķā gadījumā būtu jāveic izmeklēšana par to, vai konkrēti pastāv interešu konflikta situācija.
- 8 *Tecno*37* iesniegtā apelācijas sūdzība par *TAR* spriedumu pamatojās uz šeit izklāstītajiem pamatiem.
- 9 Ar pirmo apelācijas pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējs no jauna izvirza pirmajā instancē izvirzītos pamatus. It īpaši, tas norāda uz LESD 4. panta 3. punkta un 47. panta pārkāpumu, kā arī Savienības tiesību – diskriminācijas aizlieguma principa, samērīguma principa un piekļuves profesijām un pakalpojumiem prasību atbilstības principa, kas izriet arī no Direktīvas 2005/36 un Direktīvas 2006/123 – pārkāpumu; pilnvaru pārsniegšanu pierādījumu nesavākšanas dēļ un dēļ pamatojuma neesamības attiecībā uz apgalvoto tāda interešu konflikta pastāvēšanu, kas saskaņā ar Eiropas direktīvām var veidot tik nopietnu sevišķi svarīgu iemeslu saistībā ar sabiedrības interesēm, lai padarītu par samērīgu apgalvoto nesavietojamību starp nekustamā īpašuma darījumu starpnieku un daudzdzīvokļu mājas pārvaldnieku.
- 10 Pirmā apelācijas pamata ietvaros it īpaši apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka *TAR* ir piemērojusi Likuma 39/1989 5. panta 3. punktu kā “draudu normu”, kas

paredz abstraktu un vispārēju nesavietojamību, ņemot vērā tikai galēju gadījumu, kurā starpnieks savstarpēji pārklāj nekustamā īpašuma pārvaldnieka funkcijas un tā paša nekustamā īpašuma darījumu starpnieka funkcijas, savukārt tāds gadījums nav nozīmīgs šajā lietā. Minētajai tiesai, gluži otrādi, būtu bijis jāatzīst apstrīdēto pasākumu radikāla nelegitimitāte, jo tie veikti ar pieņēmumu, ka tiesību norma ir piemērojama tādējādi, ka tā vispārēji un nešķirojot attiecina nesavietojamību uz visiem divu darbību apvienotas īstenošanas gadījumiem, bez nepieciešamības jebkādi pārbaudīt sniegto starpniecības pakalpojumu priekšmetu.

- 11 *TAR* turklāt ir ierosinājusi tādu Likuma 39/1989 5. panta interpretāciju, atbilstoši kurai nesavietojamība starp abām starpnieka un daudzdzīvokļu mājas pārvaldnieka darbībām izrietot no vienkāršas konstatācijas par to apvienotu īstenošanu uzņēmējdarbības formā, kur liels pārvaldīto nekustamā īpašuma vienību skaits potenciāli veidojot interešu konflikta draudu par sliktu kādam no nekustamā īpašuma darījumu starpnieka klientiem. Runa tomēr ir par tādu interpretāciju, kas ir atklātā pretrunā Tiesas 2020. gada 27. februāra spriedumā [C-384/18] noteiktajiem principiem. Likuma 39/1989 5. panta 3. punkta ievērošanas nolūkos nozīme saskaņā ar Savienības tiesībām atbilstīgu interpretāciju ir nevis nekustamā īpašuma objektu, par kuriem tiek sniegti starpniecības pakalpojumi, absolūtā skaita pārbaudei vai pārvaldīto daudzdzīvokļu māju absolūtajam skaitam (kā to savukārt kļūdaini ir izdarījusi Boloņas *CCIAA*, pievienojoties *MISE* interpretācija un nolūkā kvalificēt darbību kā tādu, kam piemīt uzņēmējdarbības raksturs), bet gan konkrētai konstatācijai par to, vai savstarpēji pārklājas vai nepārklājas abas darbības attiecībā uz vienu un to pašu nekustamā īpašuma objektu.
- 12 Nolēmuma pieņemšanai nav nedz nozīmīgi, nedz svarīgi tas, vai prasītāja veiktajai starpniecības darbībai ir vai nav apgalvotais uzņēmējdarbības raksturs, kā *CCIAA* secinājusi no ieņēmumu dienesta iegūtajiem datiem par ieņēmumiem un ko pirmās instances tiesa pat definējusi par konkrēta interešu konflikta gadījuma atbilstošu identificēšanu. Tam, vai nekustamā īpašuma darījumu starpniecības pakalpojumu sniegšanai ir vai nav uzņēmējdarbības raksturs, nevar pašam par sevi būt kvalificēta juridiska nozīme. Runa ir par datiem, kas nav lietderīgi tādu sabiedrības interešu identificēšanai, kas var veidot sevišķi svarīgu iemeslu saistībā ar sabiedrības interesēm (skat. 48. punktu Tiesas 2020. gada 27. februāra spriedumā [C-384/18]), kas var attaisnot multidisciplināras darbības veikšanas vispārēja aizlieguma ieviešanu.
- 13 Ar otro apelācijas pamatu tiek no jauna norādīts uz Eiropas diskriminācijas aizlieguma, sankciju samērīguma, pakāpeniskuma un piemērotības principu pārkāpumu.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 14 Kad nekustamā īpašuma darījumu starpnieks vienlaikus veic daudzdzīvokļu mājas pārvaldnieka darbību, var rasties risks, ka pārvaldītajām nekustamā īpašuma

vienībām tiek nepienācīgi dota priekšroka salīdzinājumā ar citām, kā rezultātā zūd paša starpnieka objektivitāte. Profesionālis, kas pārvalda daudzas daudzdzīvokļu mājas, varētu tikt mudināts orientēt potenciālos pircējus uz telpām, kas atrodas viņa pārvaldītajās ēkās, attiecīgi pamatot novārtā citas, vienlīdz interesantas mājokļu iespējas.

- 15 Savukārt no patērētāja viedokļa varētu arī būt izdevīgāk, ja ir viens profesionālis, kurš palīdz pircējam gan nekustamā īpašuma iegādes brīdī, gan turpmākajā tā pārvaldības posmā, ievērojot, ka faktiski nesavietojamību apiešanas sistēmas var būt daudzveidīgas (radniecība utt.), kā rezultātā divkāršojas gan profesionāļu skaits, gan attiecīgi galalietotāja izmaksas.
- 16 Likuma 39/1989 5. panta 3. punktā ietvertais jaunais regulējums garantē patērētāja aizsardzību, paredzot klauzulu, kas nepieļauj faktisku interešu konfliktu starp starpnieka interesēm un pašas starpniecības pakalpojumu sniegšanas objektu. Nesavietojamība kļūst relatīva un aizliedz būt vienlaikus starpniekam (kas pēc Civilkodeksa definīcijas ir starp pusēm vienādā attālumā esošs subjekts) un pusei (materiāltiesiskā nozīmē, kā preču vai pakalpojumu – starpniecības objekta – ražotājam vai tirgotājam, vai formālā nozīmē, kā minēto preču aģentam vai pārstāvim). Katrā ziņā nesavietojamība ir ierobežota līdz uzņēmējdarbībai un vairs netiek, kā tiesību normā, par ko bija ierosināta pārkāpuma procedūra, attiecināta arī uz jebkādu profesionālā līmenī un pat nodarbinātības ietvaros veiktu darbību.
- 17 Lūgtā interpretācija ir vajadzīga šādu iemeslu dēļ:
 - apelācijas sūdzības iesniedzējs ir norādījis uz Savienības tiesībās atzītu subjektīvu situāciju aizsardzību un ir apgalvojis, ka ir pārkāpti Savienības principi un tiesības;
 - ES Tiesai ir monopols interpretēt Savienības tiesības un, līdz ar to, noteikt atsevišķu dalībvalstu valsts tiesību normu saderību ar Savienības tiesībām;
 - iesniedzējtiesa, kaut gan izslēdzot priekšnoteikumu esamību, kas ļautu tieši pārtraukt piemērot apstrīdēto valsts tiesisko regulējumu, uzskata, ka pastāv jautājums par interpretāciju attiecībā uz to, kāds ir precīzs Savienības tiesību aktiem atzīstamais interpretācijas satvars un, attiecīgi, attiecībā uz valsts tiesību akta saderību ar tiem;
 - jautājums ir nozīmīgs un izšķirīgs strīda risinājumam, un nav ziņu, ka Tiesa to jau būtu tieši interpretējusi;
 - iesniedzējtiesa ir pēdējās instances tiesa, un apelācijas sūdzības iesniedzējs ir iesniedzis konkrētu lūgumu uzsākt prejudiciālu tiesvedību.